

Η εχθρόπιτα

του Ντέρεκ Μάνσον
εικονογράφηση από την Τάρα Κάλαχαν Κινγκ

Ήταν το τέλειο καλοκαίρι, μέχρι που ο Τζέρεμι Ρος μετακόμισε στο σπίτι δίπλα από τον καλύτερό μου φίλο, τον Στάνλεϊ. Δεν συμπαθούσα τον Τζέρεμι. Έκανε πάρτι και δεν με κάλεσε καν. Κάλεσε, όμως, τον καλύτερό μου φίλο, τον Στάνλεϊ.

Δεν είχα ποτέ εχθρό μέχρι που ο Τζέρεμι μετακόμισε στη γειτονιά. Ο μπαμπάς μου είπε ότι, όταν ήταν στην ηλικία μου, είχε κι εκείνος εχθρούς. Αλλά ήξερε έναν τρόπο να τους ξεφορτώνεται.

Ο μπαμπάς έβγαλε ένα φθαρμένο κομμάτι χαρτί από ένα βιβλίο συνταγών.

«Εχθρόπιτα», είπε με ικανοποίηση.

Θα αναρωτιέστε τι ακριβώς είναι η Εχθρόπιτα. Ο μπαμπάς είπε ότι η συνταγή ήταν τόσο μυστική, που δεν μπορούσε καν να μου την πει. Τον ικέτευσα να μου πει κάτι - οτιδήποτε.

«Θα σου πω ένα πράγμα, Τομ», μου είπε. «Η Εχθρόπιτα είναι ο πιο γρήγορος τρόπος να ξεφορτωθείς τους εχθρούς.»

Αυτό με έβαλε σε σκέψεις. Τι αηδιαστικά πράγματα θα έβαζα μέσα στην Εχθρόπιτα; Έφερα στον μπαμπά σιουλήμια και πέτρες, αλλά μου τα έδωσε αμέσως πίσω.

Πήγα έξω να παίζω. Εν τω μεταξύ, άκουσα τον μπαμπά μου στην κουζίνα. Τελικά, αυτό το καλοκαίρι μπορεί να αποδειχθεί σπουδαίο.

Προσπάθησα να φανταστώ πόσο απαίσια θα πρέπει να μυρίζει η Εχθρόπιτα. Μύρισα, όμως, κάτι πολύ ωραίο. Απ' όσα μπορούσα να καταλάβω, η μυρωδιά προερχόταν από την κουζίνα μας. Είχα μπερδευτεί.

Πήγα μέσα να ρωτήσω τον μπαμπά τι συνέβαινε. Η Εχθρόπιτα δεν θα έπρεπε να μυρίζει τόσο όμορφα. Ο μπαμπάς, όμως, ήταν έξυπνος. «Εάν μύριζε άσχημα, ο εχθρός σου δεν θα την έτρωγε ποτέ», είπε. Μπορούσα να καταλάβω ότι είχε ξαναφτιάξει στο παρελθόν αυτή την πίτα.

Το κουδούνι του φούρνου ακούστηκε. Ο μπαμπάς φόρεσε τα γάντια του φούρνου κι έβγαλε την πίτα. Φαινόταν πολύ νόστιμη! Είχα αρχίσει να καταλαβαίνω.

Μα και πάλι, δεν ήμουν σίγουρος πώς δούλευε αυτή η Εχθρόπιτα. Τι ακριβώς έκανε στους εχθρούς; Ίσως έκανε τα μαλλιά τους να πέφτουν ή έκανε την αναπνοή τους να μυρίζει άσχημα. Ρώτησα τον μπαμπά, μα δεν ήταν καθόλου βοηθητικός.

Όσο κρύωνε η πίτα, ο μπαμπάς με ενημέρωσε για το τι έπρεπε να κάνω.

Ο μπαμπάς ψιθύρισε: «Για να δουλέψει, πρέπει να περάσεις μια μέρα με τον εχθρό σου. Ακόμη χειρότερα, πρέπει να είσαι ευγενικός μαζί του. Δεν είναι εύκολο. Μα μόνο έτσι μπορεί να δουλέψει η Εχθρόπιτα. Είσαι σίγουρος ότι θες να το κάνεις αυτό;»

Και βέβαια ήμουν.

Το μόνο που είχα να κάνω ήταν να περάσω μια μέρα με τον Τζέρεμι και μετά θα εξαφανιζόταν από τη ζωή μου. Πήγα με το ποδήλατό μου στο σπίτι του και χτύπησα την πόρτα.

Όταν ο Τζέρεμι άνοιξε την πόρτα, φαινόταν ξαφνιασμένος.

«Μπορείς να βγεις έξω να παίζουμε;» ρώτησα.

Φαινόταν έκπληκτος. «Πάω να ρωτήσω τη μαμά μου», είπε. Επέστρεψε κρατώντας τα παπούτσια του.

Οδηγήσαμε για λίγο τα ποδήλατά μας και μετά φάγαμε μεσημεριανό. Μετά το μεσημεριανό πήγαμε στο σπίτι μου.

Ήταν παράξενο, αλλά περνούσα ωραία με τον εχθρό μου. Δεν μπορούσα να το πω στον μπαμπά αυτό, αφού δούλεψε τόσο σκληρά για να φτιάξει την πίτα.

Παίξαμε παιχνίδια, μέχρι που μας φώναξε ο μπαμπάς μου για βραδινό.

Ο μπαμπάς είχε μαγειρέψει το αγαπημένο μου φαγητό. Ήταν και του Τζέρεμι το αγαπημένο του φαγητό! Τελικά, ίσως δεν ήταν και τόσο κακός ο Τζέρεμι. Αρχισα να σκέφτομαι ότι ίσως έπρεπε να ξεχάσουμε την Εχθρόπιτα.

«Μπαμπά», είπα, «Είναι ωραία που έχω έναν νέο φίλο.» Προσπαθούσα να του πω ότι ο Τζέρεμι δεν ήταν πια εχθρός μου. Αλλά ο μπαμπάς απλώς χαμογέλασε κι έγενε καταφατικά. Σκέφτηκα ότι νόμισε ότι απλώς προσποιούμουν.

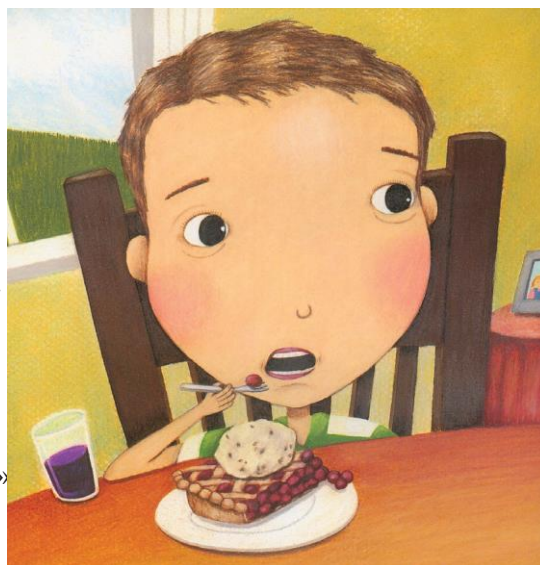
Μα μετά το φαγητό, ο μπαμπάς έφερε την πίτα. Σέρβιρε τρία πιάτα κι έδωσε ένα σ' εμένα κι ένα στον Τζέρεμι.

«Ουάου!» Είπε ο Τζέρεμι, κοιτώντας την πίτα.

Πανικοβλήθηκα. Δεν ήθελα ο Τζέρεμι να φάει την Εχθρόπιτα! Ήταν φίλος μου!

«Μην τη φας!» αναφώνησα. «Δεν είναι καλή!»

Το πιρούνι του Τζέρεμι σταμάτησε πριν μπει στο στόμα του. Με κοίταζε περίεργα. Ένωσα ανακούφιση. Του είχα σώσει τη ζωή.

«Αφού δεν είναι καλή», ρώτησε ο Τζέρεμι, «τότε γιατί ο μπαμπάς σου έχει ήδη φάει τη μισή;»

Πράγματι, ο μπαμπάς είχε φάει την Εχθρόπιτα.

«Πολύ ωραία», μουρμούρισε ο μπαμπάς. Κάθισα και τους παρακολούθουσα να τρώνε. Κανενός τα μαλλιά δεν έπεφταν! Φαινόταν να είναι εντάξει κι έτσι έφαγα μια πολύ μικρή μπουκιά. Ήταν πεντανόστιμη!

Μετά το επιδόρπιο, ο Τζέρεμι με κάλεσε να πάω το επόμενο πρωί στο σπίτι του.

Όσο για την Εχθρόπιτα, ακόμη δεν ξέρω πώς φτιάχνεται. Αναρωτιέμαι ακόμη εάν οι εχθροί όντως τη μισούν ή εάν πέφτουν τα μαλλιά τους ή εάν κάνει την αναπνοή τους να μυρίζει άσχημα. Αλλά δεν ξέρω αν θα έχω ποτέ απάντηση, διότι μόλις έχασα τον καλύτερο μου εχθρό.

Ερωτήσεις:

- 1) Στην αρχή της ιστορίας, γιατί ο Τομ πίστευε ότι ο Τζέρεμι είναι εχθρός του;

- 2) Να γράφεις ένα συστατικό που ο Τομ πίστευε ότι υπάρχει στην εχθρόπιτα.

- 3) Ποια δυο πράγματα είπε ο μπαμπάς στον Τομ να κάνει για να δουλέψει η εχθρόπιτα;

- 4) Γιατί πιστεύεις πως έφτιαξε ο μπαμπάς στην πραγματικότητα την Εχθρόπιτα;

- 5) Τι συμβουλή μας δίνει αυτή η ιστορία;
